

Ordføreren (Leth): Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, som jeg har at fremføre. Der er i Udvalget fremkommet Ønske om, at Regjeringen vil gjøre denne Lov og den i samme forudsatte kongelige Anordning lettere tilgængelig for den Del af Befolkningen, som nærmest maa antages at komme i Berøring med dem, ved at fordele Exemplarer omkring paa passende Steder. Udvalget har ikke anset det for fornødent at optage Bestemmelse herom i Loven, men har troet, at det vilde være tilstrækkeligt, at Ønsket herom fremkom her i Salen mundtlig fra Ordførerens Side. Det samme gjælder om, at Lovforslaget og Anordningen ledsages af Konventionen ikke alene i dansk Oversættelse, men ogsaa i Originalteksten. Vortset fra saadanne Uklarheder, som undertiden kunne indsnige sig i Oversættelser, synes Afdelingen til Originalteksten at være saa meget mere ønskelig af Hensyn til Bestemmelsen i Konventionens Artikel 30 og 31, der forudsætter, at de paagjældende Protokoller, som der er Tale om, kunne føres i et andet Sprog end det danske, og da navnlig i det Sprog, som vedkommende Chef for Krydsfartøjet taler. Jeg skal saaledes tillade mig at anmode den høitærede Indenrigsminister om at tage disse Henstillinger under Overveielse.

Da ingen Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C):
vedtoges enstemmig med 63 Stemmer.

Lovforslaget gaar nu tilbage til Lands-
thinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Æneste Behandling af Forslag til
Beslutning af Folkethinget om Ind-
givelse af en Adresse til Kongen.

(Forslaget findes i Tillæg A).

Sintet Vædringsforslag var stillet.

Forslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berg):
Mine Medforslagsstillere have anmodet mig
om paa deres og mine egne Vegne at føre

Ordet for det Forslag, vi have indgivet til det høie Thing, i hvilket vi opfordre Thinget til at gjøre Brug af den ved Grundlovens § 45 hjemlede Ret til at henvende sig til Kongen. Jeg antager, at det vil være en meget let Opgave, jeg saaledes har paataget mig. Adressens Indhold tror jeg ikke behøver nogen nærmere Redegjørelse. Det angiver i og for sig fatteligt ogsaa for Udenforstaaende, hvorledes den politiske Stilling for Tiden faktisk er. Skulde der være enkelte Medlemmer, som om et og andet Punkt kunde ønske nærmere Udtalelse, skal jeg under den senere Forhandling være villig til at imødekomme et saadant Ønske. Nu gaar jeg ud fra, at det høie Things egen Erfaring bekræfter Adressens Indhold, og at det høie Thing er fuldt ud enig med Adressen i, at saaledes er den faktiske politiske Stilling her. Folkethinget staar overfor en Regjering, der synes at have sat sig som en væsentlig Del af sin Opgave at kunne blive ved Røret trods Folkethinget og ikke særlig den Opgave at virke med Folkethinget, men ligesaa meget den Opgave at virke mod denne Del af Landets lovgivende Forsamling. At dette Misforhold ialtfald, som bestaar imellem Folkethinget og Regjeringen, er Aarsagen til den nuværende faktiske politiske Stilling, derom nærer Ingen Tvivl. Hvad vil nu være Følgen, dersom dette Misforhold bliver bestaaende? Følgen af dette Forhold hidtil ligger aaben for Alle: Ufrugtbarhed paa Lovgivningsomaadet, intet virkelig Fremskridt at sene paa noget Punkt, Alt sygner hen og visner. Gaar det saa fremdeles blot i den samme Skure, gjælder jo Sætningen: Den, der ikke gaar frem, gaar tilbage, og jo længere det varer, at man staar stille, jo stærkere er jo i Virkeligheden Tilbagegangen, baade i og for sig og set i Forhold til andre Stater og Lande, der benytte Tiden og gaar frem. Men det kan jo ogsaa hende, at denne fortsatte Tilstand vil tage en noget anden Form maaste til begge Siderne eller selv blot til en af Siderne, at Kløften udvides stærkere, Striden bliver haardere, Meget ødes, og Kræfter og Tid gaar tilspilde for vort Land, som vi Alle skulde være med at opbygge. Der turde ikke være Tvivl om, at der hersker et almindeligt Ønske om, at Aarsagen til den nu faktisk bestaaende politiske Tilstand maa hæves, hæves saaledes, at der kunde blive et Samarbejde mellem Rigsdagen og Regjeringen. Kan det ventes, at Folkethinget gaar over til Regjeringens Politik? Er der Noget, der har den Forventning? Er der Noget, der ventet, at et Flertal i dette Thing vil forlade sine Mandater fra 26de Juli 1881 og slutte sig til den fra dette Mandat forskellige Po-